

**UDRUGA
MLADIH
AKADEMSKIH
GLAZBENIKA
SPLIT
KONCERTNA
SEZONA
2010**

MAG koncerti

KLAVIRISTI u Galeriji Meštrović

**ČETVRTAK
17 LIPNJA
2010
17 SATI**

Tonči Tranfić

MPMusorgski: Slike s izložbe

Zoran Velić

FLiszt: Sonata u h-molu

MRavel: Gaspard de la nuit

**PETAK
18 LIPNJA
2010
17 SATI**

Ivana Štimac

Kristina Cvitanić

WAMozart: Sonata u C-duru, KV

SRahmanjinov: Six Morceaux

GFaure: Dolly suite

KCvitanić: Livada

**GALERIJA
MEŠTROVIĆ**

MAG AD MMX

Modest Petrovič Musorgski - Slike s izložbe

*Promenade - Gnomus - Promenade - Il vecchio castello - Promenade
Les Tuileries - Bydlo Promenade - Ballet des poussins dans leur coque
Samuel Goldenberg und Schmuyle - Promenade - Limoges le marché
Catacombae Sepulcrum romanum - Con mortuis in lingua mortua
La Cabane sur des pattes de poule - La Porte des Bohatyrs de Kiev*

Franz Liszt – Sonata u h-molu, S. 178

*Lento assai – Allegro energico – Recitativo – Andante sostenuto – Quasi
adagio*

*Allegro energico – Stretta quasi presto – Presto – Andante sostenuto –
Allegro moderato*

Lento assai

Maurice Ravel – Gaspard de la nuit

Scarbo

Udrugu MAG su osnovali Josip Dragnić i Ivan Hut u ožujku 2010. godine. Udrugu čine mladi akademski obrazovani glazbenici grada Splita, koje je ujedinila želja za koncertiranjem i podizanjem kulturne aktivnosti našeg grada. Svoje djelovanje su simbolički započeli izvedbom oratorija Stabat Mater skladatelja Giovannia Pergolesia u Prvostolnici sv. Dujma 25. ožujka. 2010. godine, čime je u Splitu obilježena 300. obljetnica skladateljevog rođenja. Ovaj koncert, inače četvrti po redu u organizaciji Udruge MAG, je prvi u suradnji s Galerijom Meštović u Splitu, koja je MAG- ovcima pružila punu podršku i prepoznala želju i potrebu za obogaćivanje kulturnog života grada pod Marjanom.

ZORAN VELIĆ je rođen u Splitu 1985. godine. Osnovnu i srednju glazbenu školu završava kod profesorice Kosovke Čudine u Glazbenoj školi Josipa Hatzea u Splitu. Diplomirao je 2008. godine na Muzičkoj akademiji u Zagrebu u klasi profesora Đorđa Stanettija i gostujućeg profesora K. H. Kammerlinga, kod kojeg se sada usavršava na Mozarteumu u Salzburgu. Tijekom svog školovanja dobitnik je brojnih nagrada od kojih treba izdvojiti 1. nagradu na natjecanju „Daleki akordi“ 1996. i 1998. godine, te 1. Nagradu na državnim natjecanjima u Sisku 1997. i Dubrovniku 2003. godine. U duetu s Marinom Limićem pobjedio je i na natjecanju klavirskih dueta u Vinkovcima 2001. godine. Osvojio je 1. nagradu na međunarodnom natjecanju „Zlatko Grgošević“ u Zagrebu 2000. i 2002. godine, te je bio apsolutni pobjednik na međunarodnom natjecanju „Etide i skale“ u Zagrebu 2002. godine. Među novijim priznanjima koja je postigao ističe se pobjeda na državnom natjecanju u Dubrovniku 2005. godine. Održao je koncertne recitale u Zagrebu, Splitu, Osijeku, Rijeci i Samoboru na festivalu „ Samoborska glazbena jesen“ . Kao solist nastupio je uz Simfonijski orkestar HRT-a, Zagrebačke soliste, Splitski komorni orkestar pod ravnanjem maestra Ivana Repušića, te sa Zagrebačkom filharmonijom pod ravnanjem maestra Vjekoslava Šuteja.

TONČI TRANFIĆ je rođen 1987. g. u Splitu. Osnovnu i srednju glazbenu školu završava kod profesorice Najde Čapalije u Glazbenoj školi Josipa Hatzea u Splitu. Godine 2004. upisuje Muzičku akademiju u Zagrebu u klasi profesora Đorđa Stanettia. Za vrijeme školovanja i studija nastupa na mnogobrojnim koncertima te ostvaruje visoke rezultate na preko 20 natjecanja u kategorijama klavir, klavirski duo, solfeggio... Najistaknutiji rezultati su 1. nagrada na državnom natjecanju 1999. i 2001. godine, a nakon osvojenog prvog mjesta u svojoj kategoriji dobiva pozivnicu za nastup na koncertu "In memoriam Darko Lukić" u Osijeku, zatim 1. nagrada na međunarodnom natjecanju „Zlatko Grgošević“ 2000. godine, te 2. nagrada na istom natjecanju 2002. godine. Iste godine osvaja 2. nagradu na međunarodnom natjecanju „Etide i Skale“. Na natjecanju iz solfeggia osvaja dvije 2. nagrade na državnim natjecanjima 2003. i 2005. godine. Svoje glazbeno obrazovanje usavršava na brojnim seminarima kod priznatih svjetskih pedagoga, kao što su Arbo Valdma, Đuro Tikvica, Vladimir Krpan... Godine 2009. diplomira sa odličnim uspjehom, te se iste godine zapošljava kao profesor klavira u Glazbenoj školi Josipa Hatzea u Splitu i kao korepetitor-umjetnički suradnik na Glazbenoj akademiji u Splitu.

MUZEJI IVANA MEŠTROVIĆA

Organizator:

Udruga MAG u suradnji s Galerijom Meštrović Split

Izdavač:

MAG

Udruga Mladih akademskih glazbenika

SPLIT

Za izdavača:

Ivan Hut, predsjednik

Sljedeći koncert MAG-a:

Klavirski Duo Ivana štimac i Kristina Cvitanić

18. lipnja 2010. Galerija Meštrović 17 sati

MAG A.D. MMX

Modest Petrovič Musorgski, (Karevo, 21. ožujka 1839. – Petrograd, 28. ožujka 1856.) ruski je skladatelj. Kao mladi oficir u Petrogradu 1856. Upoznao je A. Dargomižskog, C. Cuija i M. Balakireva, a nešto kasnije i V. V. Stasova. Pod njihovim utjecajem zainteresirao se za djela M. Glinke i marljivo učio pod vodstvom M. Balakireva. Godine 1859. Napustio je vojničku službu i posvetio se glazbi. Prijateljski krug oko Balakireva proširuje se s N. Rimskim Korsakovim i A. Borodinom. Tada je osnovana skupina petorice (Balakirev, Borodin, Cui, Musorgski, Rimski-Korsakov), koju je Stasov nazvao „moćnom gomilicom“. Njihov cilj je bio ostvarenje realističnog, nacionalnog glazbenog izraza na temelju ruske folklorne glazbe. Napredan umjetnik, realist i reformator, Musorgski je jedan od najizvornijih glazbenih genija svih vremena. U svom stvaralaštvu odbacio je pravila koja nameće škola, tražeći slobodu izraza za postizanje umjetničkog cilja. U središtu njegova opusa je glazbena drama Boris Godunov, u kojoj je na temelju Puškinove drame stvorio izvanrednu sintezu glazbenog i govornog kazališta, nedostižni vrhunac opernog kazališta 19. stoljeća. U svoje vrijeme je bio neshvaćen i nepriznat, ali je svojim originalnim glazbenim jezikom otišao daleko ispred suvremenika i utjecao na impresioniste i skladatelje slavenskih zemalja.

Franz Liszt , (Doborjan, 22. listopada 1811. - Bayreuth, 31. srpnja 1886.), mađarski je skladatelj. Liszt je proživio vrlo buran i dug stvaralački vijek, doprijevši u sam vrh krune najistaknutijih majstora glazbene romantike. Taj skladatelj, pijanist, dirigent i glazbeni pisac, rođenjem Mađar, odgajan u Beču i Parizu, jedan je od najkontroverznijih umjetnika što ih je povijest glazbe poznavala. Divio se velikim glazbenim klasicima, ali pisao je i djela koja revolucioniraju glasovirsko umijeće i simfonijsku formu. U Lisztovu opusu devetnaest *Mađarskih rapsodija* zacijelo ide među njegova najpopularnija djela. Koncertirao je od svoje devete godine, pretežno u Parizu gdje se kretao i formirao u krugu istaknutih ličnosti. Na koncertnim turnejama po Europi fascinirao je svojim virtuozištvom, muzikalnošću i umjetničkim temperamentom. Godine 1849. prihvaća službu dvorskog glazbenog ravnatelja u Weimaru, a kao skladatelj i pedagog postaje vodeća ličnost kruga učenika i pristaša predstavnika tzv. *novonjemačke škole*. Neko vrijeme djelovao je i u Rimu, gdje studira teologiju, prima niže duhovne redove i sklada pretežno crkvenu glazbu. Kao pijanist začetnik je nove ere virtuozištvata i stvaratelj moderne klavirske tehnike i sloga. U orkestralnoj glazbi izgradio je novi oblik - *simfonijsku pjesmu*. Inspirirao se najčešće literarnim

sadržajima tražeći tematiku u kojoj ima stvarne ili simboličke srodnosti s njegovim životom i romantičkom prirodom.

Joseph-Maurice Ravel (Ciboure, 7. ožujka 1875. - Pariz, 28. prosinca 1937.) je baskijsko-francuski skladatelj i pijanist iz perioda impresionizma. Njegova glazba je suptilna, bogata i oštra. Njegova pijanistička, komorna, vokalna i orkestralna glazba danas je neizostavni dio koncertnih repertoara. Klavirske skladbe kao *Jeux d'eau*, *Miroirs* i *Gaspard de la nuit* zahtijevaju znatnu vještinu od izvođača, a orkestralne skladbe, kao što su *Daphnis i Chloe* i njegova obrada Musorgskijevih *Slika s izložbe*, vrlo efektno koriste tonalnu boju, te različite zvukove i instrumente. Široj publici, Ravel je poznat po svom orkestralnom djelu *Boléro*, koje je on smatrao trivijalnim i jednom ga je opisao kao "djelo za orkestar bez glazbe." Ravel je sebe smatrao klasicistom. On je svoje nove i inovativne harmonije prezentirao oslanjajući se pretežito na tradicionalne forme. Često je maskirao sekcije svojih struktura sa prijelazima koji su maskirali početke njegovih motiva. To se jasno vidi u njegovom djelu *Valses nobles et sentimentales* (inspirirano Schubertovim djelima *Valses nobles* i *Valses sentimentales*) u kojem 7 stavaka počinju i završavaju bez pauze, i u njegovim komornim djelima koja su uglavnom skladana u sonatnom obliku. Iako Ravelova glazba ima tonalna središta u to vrijeme je bila inovativna. Kako bi držao korak sa "francuskom školom" koju su predvodili Emmanuel Chabrier, Erik Satie i Claude Debussy, Ravelove skladbe su uglavnom sadržavale antičke ljestvice (npr. miksolidijsku i eolsku). Rezultat ovoga je da u skladbama nema vodećih tonova. No, Ravelova glazba nije ovisila isključivo o modusima, već je sadržavala i proširene harmonije i zamršene modulacije izvan tradicionalne modalne prakse. Trpkost njegovih harmonija direktan je rezultat njegova simpatiziranja neriješenih appoggiatura. Njegova glazba za klavir, koja je nekad zahtijevala iznimnu vještinu sviranja, je bila nastavak listijanskog virtuoziteta. No, čak su i njegova najkompliciranija djela obilježena elegancijom i rafiniranošću. Ravel je skoro uvijek svrstavan među dva velika impresionista (uz Debussyja), no on je bio puno više od impresionista. U svom djelu *U stilu... Borodina (A la maniere de...Borodine)* Ravel svira i sa promjenama i sa zadržavanjem originalnosti. No u njegovom kompleksnijem djelu, *A la maniere de...Emmanuel Chabrier /Paraphrase sur un air de Gounod*, Ravel uzima dio iz Gounodovog *Fausta* i aranžira ga u stilu Emmanuela Chabriera. Čak i kad je radio sa djelima drugih autora, Ravelove skladateljske odlike bile su vidljive. Ravel je imao vrlo pedantne rukopise. No, ranija izdanja tih rukopisa bila su sklona greškama. Ali Ravel je pomno radio sa svojim izdavačem Durandom kako bi ih ispravio. Igor Fjodorovič Stravinski je Ravela jednom nazvao "Švicarskim urarom", aludirajući na preciznost kojom je skladao svoja djela.

**UDRUGA
MLADIH
AKADEMSKIH
GLAZBENIKA
SPLIT
KONCERTNA
SEZONA
2010**

MAG koncerti

KLAVIRISTI u Galeriji Meštrović

**ČETVRTAK
17 LIPNJA
2010
17 SATI**

Tonči Tranfić

MPMusorgski: Slike s izložbe

Zoran Velić

FLiszt: Sonata u h-molu

MRavel: Gaspard de la nuit

**PETAK
18 LIPNJA
2010
17 SATI**

Ivana Štimac

Kristina Cvitanić

WAMozart: Sonata u C-duru, KV

SRahmanjinov: Six Morceaux

GFaure: Dolly suite

KCvitanić: Livada

**GALERIJA
MEŠTROVIĆ**

MAG AD MMX

Wolfgang Amadeus Mozart - *Sonata u C-duru, KV521*

Allegro

Sergej Vasilievič Rahmanjinov - *6 MORCEAUX, op. 11*

Russian song

Gabriel Faure - *Dolly suite*

Berceuse

Mi-a-ou

Le jardin de Dolly

Kitty-valse

Tendresse

Le pas espagnol

Sergej Vasilijevič Rahmanjinov - *6 MORCEAUX, op. 11*

Barcarolle

Kristina Cvitanić

Livada

Udrugu MAG su osnovali Josip Dragnić i Ivan Hut u ožujku 2010. godine. Udrugu čine mladi akademski obrazovani glazbenici grada Splita, koje je ujedinila želja za koncertiranjem i podizanjem kulturne aktivnosti našeg grada. Svoje djelovanje su simbolički započeli izvedbom oratorija Stabat Mater skladatelja Giovannia Pergolesia u Prvostolnici sv. Dujma 25. ožujka. 2010. godine, čime je u Splitu obilježena 300. obljetnica skladateljevog rođenja. Ovaj koncert, inače peti po redu u organizaciji Udruge MAG, je drugi u suradnji s Galerijom Meštović u Splitu, koja je pružila punu podršku i prepoznala želju i potrebu za obogaćivanjem kulturnog života grada pod Marjanom.

Ivana Štimac i **Kristina Cvitanić** magistrirale su klavir. Nakon nekoliko mjeseci slučajne suradnje, koja je započela krajem prošle godine, odlučile su nastaviti zajedničko muziciranje, pa se s vremenom njihov koncertni repertoar proširio. Do sada imaju iza sebe zapaženi koncert u Omišu i nastup u Splitu (Foyer). Posebno su se istakle na međunarodnom pijanističkom natjecanju „Un ricetto in musica“ u Italiji, u gradu Candelo, gdje su osvojile prvo mjesto i apsolutnu pobjedu na natjecanju u kategoriji klavir četveroručno. Nedugo nakon toga sudjelovale su na pijanističkom natjecanju u Barletti (Italija) i osvojile drugu nagradu u istoj kategoriji. U Barletti su izvele „Livadu“, kompoziciju koju je skladala Kristina Cvitanić. „Livada“ je pobudila interes mnogih pijanista, te je „otišla“ i do daleke Kine. Ivana i Kristina su također jako svestrane: djeluju kao profesorice klavira, solistice na klaviru i korepetitorice. Ivana Štimac trenutno predaje klavir u glazbenoj školi u Trogiru, a Kristina Cvitanić honorarno korepetira klarinet na Umjetničkoj Akademiji Sveučilišta u Splitu. Suradnja ovih dviju zapaženih umjetnica u kratkom je razdoblju od samo šest mjeseci postigla zavidne rezultate, pa se nadaju da će ovim tempom nastaviti i dalje, te svirati, kako u Hrvatskoj tako i u inozemstvu, glazbu pisanu za ovaj sastav- klavir četveroručno.

MUZEJI IVANA MEŠTROVIĆA

Organizator:

Udruga MAG u suradnji s Galerijom Meštrović Split

Izdavač:

MAG

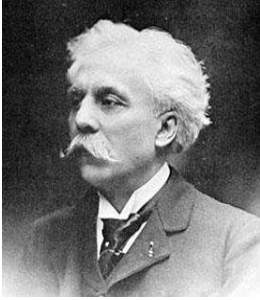
Udruga Mladih akademskih glazbenika

SPLIT

Za izdavača:

Ivan Hut, predsjednik

MAG A.D. MMX

Gabriel Urban Fauré (Pamiers, 12. svibnja 1845. - Pariz, 4. studenog 1924.), francuski je skladatelj. Isprva je bio orguljaš u pariškim crkvama, zatim profesor i direktor pariškog konzervatorija. Uz Debussyja i Ravela utemeljitelj je novije francuske škole. Claude Debussy mu je bio učitelj, a poslije i dobar prijatelj koji je utjecao na njegovo glazbeno stvaralaštvo.

Bio je pravi Parižanin: tankočutan, otmjen, osjećajan, profinjen. Nazivaju ga vrhunskim minijaturistom i poetskim majstorom. Govore da je francuski Schubert. Radio je s malim oblicima, a stručnjaci govore o "helenskoj" ljepoti njegovih djela. Znamo da je bio sklon klaviru. Najboljim djelom mu se smatra Requiem (1887.) koji stručnjaci smatraju najboljim francuskim duhovnim djelom, a drugi pak da je to najbolje zbarsko djelo u povijesti glazbe. Gabrielov Requiem podsjeća na glasoviti Agnus Dei od Claudia Monteverdija. Fauré je težio obnovi francuske glazbe u duhu tradicije. Svojim harmonijama navijestio je impresionizam. Najbolja djela su mu lirske solo pjesme, te poetske komorne kompozicije. Skladao je i opere ("Prometej", "Penelopa"), orkestralnu, crkvenu i scensku glazbu. Najbolja djela: Balada za klavir i orkestar u Fis-duru, Elegija za violončelo i orkestar, razna komorna djela za klavir (duo, trio, kvartet i kvintet), te za gudače.

Wolfgang Amadeus Mozart (Salzburg, 27. siječnja 1756. - Beč, 5. prosinca 1791.), austrijski je skladatelj. Wolfgang Amadeus Mozart je, prema ocjeni mnogih, najgenijalniji skladatelj u povijesti glazbe. Mozart je bio čudo od djeteta, dječak koji je prije poznao note nego slova i koji je već s tri godine počeo skladati jednostavne pjesmice, a s pet održavati koncerte. Bilo bi pogrešno vjerovati da se mladi Mozart nije

igrao. Dapače, cijeloga života bio je djetinjasto razigran, ali je njegova glazbena nadarenost odmalena bila iznimna. U predškolskoj dobi napisao je niz skladbi koje su sačuvane zahvaljujući njegovu ocu Leopoldu Mozartu, salzburškom kapelniku i skladatelju. Sa sedam godina Amadeus održava senzacionalne klavirske koncerte širom Europe. Nekoliko godina poslije, po sjećanju i po sluhu, bez greške je reproducirao skladbu Allegria čije su se note krile za isključivu upotrebu vatikanskog zbora, a koja se pjeva čak u devet glasova. S devet godina

stvara prvi pokušaj skladanja opere sa Bastien i Bastienne, a s 13 dobiva mjesto koncertnog majstora u orkestru salzburškog nadbiskupa. Godine 1777. Mozart je nezadovoljan svojim statusom u Salzburgu, odlazi s majkom u Pariz, a nakon majčine smrti 1788. nastanjuje se u Beču, gdje se ženi s Constanze Weber, kontroverznom kćerkom kazališnog šaptača. Počinje Mozartovo muževno doba, ispunjeno brigama i neimaštinom. Genij velikog skladatelja ispred je vremena, što je uz njegov neobuzdani temperament izvor stalnih sukoba s mecenama, dvorskim i crkvenim moćnicima. Prisiljen sam posuđivati novac kod različitih lihvara i gulikoža, a pravi su mi prijatelji sve rjeđi - pisat će Mozart nekom prijatelju. Da bi preživio, Mozart daje poduke iz glasovira i sklada po narudžbi mecena. Opera Otmica iz saraja postiže 1782. golem uspjeh, ali mu ne donosi i novčani probitak. Opera Figarov pir brzo je osvojila Europu, ali ne i konzervativni Beč. Tu je još i Cosi fan tutte (Takve su sve) iz 1790. Međutim, unatoč stalnim teškoćama Mozart stvara s nevjerojatnom lakoćom. Lijepu predigru operi Don Giovanni, po narudžbi direktora opere u Pragu, napisao je za jedan dan, a cijelu operu za dva mjeseca.

Sergej Vasiljevič Rahmanjinov (Oneg, 1. travnja 1873. – Beverly Hills, 28. Ožujka 1943.) je američki skladatelj i klavirist ruskog podrijetla. Studij kompozicije (A. Tanjejev, A. Arenski) i klavira (A. Siloti) završio je na konzervatoriju u Moskvi. Ubrzo je stekao veliku klavirističku reputaciju, pa je koncertirao u brojnim stranim zemljama. Od 1904.- 1906. godine bio je dirigent Boljšoj teatra u Moskvi. Nakon toga živio je najviše u inozemstvu. Po izbijanju oktobarske revolucije definitivno je napustio Rusiju. Najprije se nastanio u Parizu, a od 1935. godine u SAD-u. U svojim skladbama Rahmanjinov se karakterističnim glazbenim izrazom sasvim približio Čajkovskom. Unoseći u svoja djela široke melodijske linije nije propustio da njima potcrta i liriku i dramatiku, specifična obilježja svoga prethodnika. No, njegov je fatalizam bio manje tragičan, te je često prelazio u rezignaciju i elegičnost. Od njegovih su djela najveću popularnost stekli 2. koncert za klavir i Preludij za klavir u cis – molu (op. 3, br. 2).